

РЕШЕНИЕ

№ 4322

гр. София, 01.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 02.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гергана Мартинова , като разгледа дело номер **8936** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба с вх. № 27404 от 02.09.2020 г. подадена от Б. Б. Б. с адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес] срещу Решение № 1040-21-537 от 14.08.2020 г. на директора на Териториално поделение (ТП) на НОИ - С. - град, с което е оставена без уважение жалбата му срещу разпореждане № РВ-3-21-00772322/26.06.2020 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ-С. град, с което на основание чл. 114, ал. 2 и ал. 3, връзка с чл.114, ал. 2, т. 2 от КСО е разпоредено възстановяване на недобросъвестно получено обезщетение поради временна неработоспособност за периода 04.12.2018 г. до 15.02.2019 г., включително, в общ размер на 1 977,44 лв.

С жалбата се поддържа незаконосъобразност на оспорваното решение на директора на ТП на НОИ, като постановено в противоречие с материалния и процесуалния закон. Конкретно се навеждат твърдения, че разпореждането е издадено при незавършена административна процедура, тъй като не е завършен фактическия състав на чл. 37 от Инструкция № 1 от 03.04.2015 г. за реда и начина за осъществяване на контролно-ревизионна дейност от контролните органи на НОИ, а именно не са издадени предвидените в правната норма задължителни предписания. Сочи, че съставения Конститутивен протокол само констатира установени обстоятелства, като за да бъде завършено административното производство е необходимо установените

обстоятелства да бъдат анализирани и съобразени с правната норма, в резултат на което и при наличие на съответните предпоставки да бъдат издадени задължителни преписания. На следващо място сочи, че разпореждането е издадено, без да са изяснени всички факти и обстоятелства, които са от съществено значение за спора. Твърди, че в случая не е направена проверка съответстват ли данните на подадените в Регистъра на трудовите договори и в Регистъра на осигурените лица на данните в първичните счетоводни документи – трудови договори, ведомости за изплащане на работни заплати, счетоводни документи, документи за отчитане на отработените дни, дни в отпуск и др. Навежда доводи, че заключенията на проверяващите почиват единствено на обясненията на управителя на дружеството-работодател, които от своя страна не съответстват на данните, с които НОИ разполага. В този смисъл поддържа, че е безспорно, че в Регистъра на осигурените лица регулярно са подавани данни от осигурителя К. 32 ММ Е.. Излага също, че от обстоятелството, че управителят на дружеството не е подал ГДД по чл. 92 ЗКПО не следва автоматичен извод, че дружеството не е извършвало дейност и че в същото през 2017 г. не са били наети по трудово правоотношение. Твърди, че редът и основанията за обявяване на недействителност на трудовия договор са уредени в КТ, като това следва да се направи от компетентния съд, което в случая не е направено. На следващо място сочи, че не са налице условията обуславящи възникване на право на НОИ да иска връщане на добросъвестно получени суми за осигурителни плащания, тъй като не са налице нови документи или данни, тъй като документите, на които се позовава административния орган са били налични още в момента на изплащане на обезщетението. Прави се искане за отмяна на Решение № 1040-21-537 от 14.08.2020 г. на директора ТП на НОИ, с което се потвърждава разпореждане № РВ-3-21-00772322/26.06.2020 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ-С. град, с което на основание чл. 114, ал. 2 и ал. 3, връзка с чл.114, ал. 2, т. 2 от КСО е разпоредено възстановяване на недобросъвестно получено обезщетение поради временна неработоспособност за периода 04.12.2018 г. до 15.02.2019 г., включително, в общ размер на 1 977,44 лв.

В съдебно заседание по делото жалбоподателя, редовно уведомен се представлява от адвокат И., който изразява искане оспореният акт да бъде отменен. Излага становище, че от приложените по делото писмени доказателства, неоспорени от ответника, се установява възникналото правоотношение и срока, за който е сключен договорът. Соци, че съобразно действащата и относима нормативна база за осигурени се считат лицата, за които са налице дължими вноски, макар и невнесени от търговското дружество, тъй като са били удържани от изплатеното трудово възнаграждение. Претендира разноси, представляващи държавна такса.

Ответникът – директорът на ТП на НОИ С.-град, се представлява по делото от упълномощен процесуален представител – юрк. Б., която оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административно производство е започнало със Заповед № ЗР-5-21-00595789/19.07.2019 г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО, с която е възложено извършване на проверка по разходите на държавното обществено осигуряване в осигурител К. 32 ММ Е.. Ревизията на дружеството е възложена във

връзка с проверка за нарушения на осигурителното законодателство, тъй като е установено, че за наетите лица от К. 32 ММ Е. са подадени уведомления за сключени трудови договори и данни по чл. 5, ал. 4 от КСО, но не са внесени осигурителни вноски, което е от значение за изчисляване на размера на обезщетението.

За Б. Б. Б. от осигурителя К. 32 ММ Е. в ТП на НОИ С. - град са представени Удостоверения приложение № 9 (към чл. 8, ал. 1 от Наредба за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване (НПОПДОО)) по болнични листове №№ E20182957141, E20183338722 и E20183338976 с данни относно правото на парично обезщетение. Периодите на временна неработоспособност, определени с болничните листове са: от 04.12.2018г. до 17.12.2018 г. вкл., от 16.12.2018 г. до 18.01.2019 г. вкл., от 16.01.2019 г. до 15.02.2019 г. вкл.

В ТП на НОИ С. - град за Б. Б. Б. са представени Удостоверения приложение № 9 (към чл. 8, ал. 1 от Наредба за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване (НПОПДОО)) по болнични листове №№ E20182957142, E20183338723 и E20183338977 с данни относно правото на парично обезщетение и от още един осигурител И. Е.. Периодите на временна неработоспособност, определени с болничните листове са 04.12.2018 г. до 17.12.2018 г. вкл., от 16.12.2018 г. до 18.01.2019 г. вкл., от 16.01.2019 г. до 15.02.2019 г. вкл.

Установено е, че по реда на Наредбата за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване на Б. Б. Б. са изплатени парични обезщетения за общо заболяване за периода от 04.12.2018г. до 15.02.2019 г. вкл., по горесцитираните болнични листове в общ размер на 2566,33 лв.

Във връзка с извършваната проверка от страна на контролните органи на ТП на НОИ С. - град на дружество К.-32-ММ Е. е поискано съдействие за осъществяване на проверка по компетентност по отношение на процесното дружество.

От страна на органите по приходите е извършена проверка, резултатите от която са обективирани в Протокол № П- 22220618123596-073-001/29.01.2019 г., като е установено, че дружеството е с едноличен собственик и управител лицето К. И. Ш. и адрес: [населено място], [улица].

Констатирано е още, че към датата на извършване на проверката на К.-32-ММ Е. няма актуални договори за поддръжка на ФУДВ и е регистриран само един търговски обект в [населено място] (обект за продажба на закуски). Съгласно „Справка актуално състояние на всички трудови договори“ в ТД на НАП за К.-32-ММ Е. са установени 27 бр. трудови договори с подавани осигурителни декларации. От страна на компетентните органи на НАП до задълженото лице е изпратено искане за представяне на документи и писмени обяснения по реда на ДОПК в 14 дневен срок. До приключване на проверката такива документи не са представени пред НАП. При извършена проверка в данъчно- осигурителната сметка на задълженото лице са установени изискуеми публични задължения за данъци и осигурителни вноски по ИД №[ЕИК]/2016 г. общо в размер на 152 405.82 лв.

В хода на проверката от страна на ТД на НАП на основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК е изготвено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице, връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. В указания 14-дневен срок и до момента на приключването на проверката документи и писмени обяснения не са им представени.

С оглед получената информация от ТД на НАП е изразено становище, че не са налице данни доказващи извършване на търговска дейност от дружеството след 2014 г. и

извършване на дейност от лицата по трудово правоотношение, за които има подадени данни в ТД на НАП и в Р. по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО.

Предвид направената констатация до личните адреси на наетите лица, за които са подадени уведомления за сключени трудови договори в периода от март 2016 г. до юли 2019 г., са изпратени писма покани за явяване в ТП на НОИ за изясняването на факти и обстоятелства, свързани с упражняваната от тях трудова дейност във К.-32-ММ Е..

От лицата, които са се явили са декларирани различни и противоречиви обяснения относно възлагането и естеството на извършваната работа, изплащането на възнаграждението, предмета на дейност на работодателя и място на работа, като някои сочат, че са работили сами и/ или от къщи, а други, цитират адрес на офис, за който е констатирано, че е номер на адрес на цяла сграда. Конкретно Б. Б. е посочил, че предмета на дейност на дружеството са телефонни системи, като изискването за неговата длъжност технически сътрудник е да отговаря по телефона. В същото време установеният предмет на дейност на дружеството сочен от ТД на НАП към 2014 г. е „дейност на питейни заведения - обект за продажба на закуски и заведение кафе в П.“, като е направен извод, че това предполага назначаването на служители на длъжности в сферата на обслужването на им.

В хода на административната проверка са предприети действия за установяване на контакт с едноличният собственик и управител на К.-32-ММ Е., във връзка с които с писмо изх. № 1042-21-10#433/05.09.2019 г. до СДВР е поискано съдействие от страна на компетентните органи. С К. Ш. е осъществен контакт в 5-то РУ- СДВР, като същият е декларирал обстоятелства относно предмет на търговска дейност и търговски обекти за дружествата, на които е управител и едноличен собственик на капитала. В декларация от 27.09.2019 г. К. Ш. е заявил, че е придобил К.-32-ММ Е. с помощта на трето лице, като сделката е извършена пред нотариус, за което е получил сумата от 50 лв. Същият сочи, че дружеството никога не е извършвало дейност, както и че и той не е назначавал никого по трудов договор, не познава лицата назначени по трудово правоотношение в дружеството, не е подавал данни в Регистър на осигурените лица, не е изготвял счетоводни документи, в това число и разплащателни ведомости, както и не е подавал никакви документи свързани с тези правоотношения пред ТП на НОИ С. - град. Декларирал е също, че не е упълномощавал друго лице да извършва, каквито и да е било действия от името и за сметка на К.-32-ММ Е..

Извършена е и проверка в ТР, при която е констатирано, че от 16.10.2015 г. е вписан договор за възлагане на управлението на К.-32-ММ Е. на К. И. Ш. и назначаването му в качеството на управител на дружеството без данни за вписани упълномощени представители на дружеството.

С оглед установеното при извършените проверки от контролните органи на ТП на НОИ С. - град е прието, че К.-32-ММ Е. не е извършвало дейност по смисъла на Търговския закон за времето от 2016 г. до настоящия момент, която да предполага наемане на лица по трудов договор за осъществяването ѝ. Приели са също, че не се установяват никакви данни за реализирани приходи от търговска дейност на дружеството, които да обуславят изплащане на възнаграждения в размери близки или равни до максималния осигурителен доход на лицата, за които са подавани данни в регистъра на осигурените лица. Освен това липсва счетоводна и трудовоправна документация, което препятства извършването на проверка от компетентните контролни органи на НОИ и НАП.

В тази връзка е направен извод, че лицата, за които има подадени данни за сключени трудови договори нямат качеството на осигурени лица по смисъла на §1, т. 3 от Допълнителните разпоредби (ДР) на КСО, тъй като не се установяват данни реално да са упражнявали трудова дейност като една от императивно изискуемите предпоставки по чл.10, ал.1 от КСО за възникване на осигурително правоотношение. Направено е заключение, че установените факти и обстоятелства сочат, че без правно основание са декларирани данни в регистрите на НАП и НОИ с цел придобиване на право и отпускане на парични обезщетения от ДОО.

Така по отношение на осигурителният стаж и осигурителния доход на Б. Б. Б. е направено заключение, че от месец февруари 2018 г. до месец юни 2019 г. вкл., са налице нови данни по смисъла на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, които имат значение за определяне на правото, размера и срока за изплащане на паричните обезщетения за временна му неработоспособност, както следва: по болничен лист с № E20182957141 за 07 работни дни за периода от 04.12.2018 г. до 17.12.2018 г. вкл. в размер на 24,11 лв., № E20182957142 за 07 работни дни за периода от 04.12.2018 г. до 17.12.2018 г. вкл. в размер на 358,11 лв., по болничен лист с № E20183338722 за 07 работни дни за периода от 16.12.2018 г. до 18.01.2019 г. вкл. в размер на 68,88 лв., по болничен лист с № E20183338723 за 20 работни дни за периода от 16.12.2018 г. до 18.01.2019 г. вкл. в размер на 1023,17 лв., по болничен лист с № E20183338976 за 20 работни дни за периода от 16.01.2019 г. до 15.02.2019 г. вкл. в размер на 728,04 лв. и по болничен лист с № E20183338977 за 20 работни дни за периода от 16.01.2019 г. до 15.02.2019 г. вкл. в размер на 364,02 лв.

В тази връзка са преизчислени цитираните изплатени парични обезщетения, при което се установява, че единствено е дължимо парично обезщетение на лицето по болничен лист с № E20182957142 за 07 работни дни за периода от 04.12.2018 г. до 17.12.2018 г. вкл. в размер на 87,70 лв., по болничен лист с № E20183338723 за 20 работни дни за периода от 16.12.2018 г. до 18.01.2019 г. вкл. в размер на 250,58 лв. и по болничен лист с № E20183338977 за 20 работни дни за периода от 16.01.2019 г. до 15.02.2019 г. вкл. в размер на 250,58 лв.

Предвид гореизложеното е направено заключение, че неоснователно са изплатени парични обезщетения за временна неработоспособност по горесцитираните болнични листове в общ размер на 1977,44 лв., тъй като Б. Б. Б. няма качество на осигурено лице по смисъла на § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО чрез К.-32-М. Е. и не отговаря на една от кумулативно изискуемите предпоставки по чл. 40, ал. 1 от КСО за изплащане на парично обезщетение.

Във връзка с това е издадено разпореждане № РВ-3-21-00772322/26.06.2020 г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ - С. град, с което на основание чл. 114, ал. 2 и 3 във връзка с чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО е разпоредено лицето да възстанови добросъвестно получено парично обезщетение за временна неработоспособност, изплатено за времето от 04.12.2018 г. до 15.02.2019 г. вкл. в общ размер на 1977,44 лв. - главница. Разпореждането е постановено след служебно заличаване на данните за осигурителен стаж и осигурителен доход, подадени от К.-32-ММ Е. по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО за периода от месец март 2016 г. до месец юли 2019 г. вкл. В тази връзка е прието, че за посочения период Б. Б. Б. не е осигурено лице по смисъла на § 1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на КСО, поради което изплатените парични обезщетения поради временна неработоспособност за

периода от 04.12.2018 г. до 15.02.2019 г. вкл. се явяват неоснователно получени и на основание чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, и следва да бъдат възстановени от лицето.

При обжалването му по административен ред процесното разпореждане № РВ-3-21-00772322/26.06.2020 г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ - С. град е потвърдено с Решение № 1040-21-537 от 14.08.2020 г. на директора ТП на НОИ - С. - град, а жалбата срещу него е отхвърлена.

По делото, като доказателства са приети документите представени с административната преписка, както и такива приобщени в хода на съдебното производство.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата срещу оспорваното Решение № 1040-21-537 от 14.08.2020 г. на Директора на ТП на НОИ С.-град е подадена в срока по чл. 118, ал. 1 от КСО, от лице с право и интерес от обжалване, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби при издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство съгласно чл. 118, ал. 1 от КСО е Решение № 1040-21-537 от 14.08.2020 г. на Директора на ТП на НОИ С.-град. Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган. При издаването му е спазена предвидената в закона форма, съобразно изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК.

Разпореждане № РВ-3-21-00772322/26.06.2020 г. е обжалвано по административен ред и в резултат на проведено производство по чл. 117, ал. 2, т. 2 от КСО е постановено и оспореното решение. В него са посочени последователно извършените действия, изложени са фактически и правни изводи. В производството по административен контрол за законосъобразност не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, представляващи основание за отмяната му.

Направения от административния орган извод, че оспорваният реално не е осъществявал трудова дейност в изпълнение на сключения трудов договор с К.-32-М. Е. е необоснован и недоказан, защото не се подкрепя от събраните писмени доказателства.

Съгласно § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО по смисъла на част първа на този кодекс „Осигурено лице“ е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски. Осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност съгласно чл. 10, продължава и през периодите по чл. 9, ал. 2, т. 1-3 и 5.

От своя страна нормата на чл. 10, ал. 1 КСО регламентира, че осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 КСО и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.

Според чл. 40, ал. 1 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж осигурителният стаж се установява с данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО, с трудови, служебни, осигурителни книжки и с документ по утвърден образец, като разпоредбата на чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО във относимите към спорните периоди редакции задължава осигурителите и работодателите периодично да представят в Националната агенция за приходите данни за осигурителния доход, осигурителните вноски за държавното обществено осигуряване, Учителския пенсионен фонд, здравното осигуряване, допълнителното задължително пенсионно осигуряване, вноските за фонд „Гарантирани вземания на работниците и служителите“, дните в осигуряване и облагаемия доход по Закона за данъците върху доходите на физическите лица - поотделно за всяко лице, подлежащо на осигуряване.

В съответствие с посоченото, видно от събраните по делото доказателства, осигурителят е изпълнил всички вменени му задължения в т.ч. и по КТ, като за процесния договор е подадено уведомление по чл. 62, ал. 5 КТ в ТД на НАП в законно определения срок, подадени са данни по чл. 5, ал.4, т. 1 КСО за Б., които съответстват на данните от разплащателните ведомости, а при подаването на данните в Регистъра на осигурените лица са спазени реда и сроковете, определени от действащата към момента нормативна уредба.

Единственото, което не е спазил осигурителя К.-32-ММ Е. е изплащането на дължимите осигурителни вноски, но това негово задължение се събира по реда на ДОПК и не е обвързано със санкция спрямо лицето, за което се декларират и следва да се внесат осигурителни вноски.

Дори да се приеме, че подписът на управителя на К.-32-ММ Е. в заповедта за прекратяване на трудовия договор не е на лицето К. Ш., а на друго лице, то това би рефлектирало единствено върху прекратяването на трудовото правоотношение, за което е подадено уведомление за прекратяването, като лицето не твърди, че в последствие е полагало труд при този работодател.

Действително в случая не е налице спор, че не са заплащани осигурителни вноски от работодателя, но факта на невнасяне на осигуровки от страна на работодателя не може да се вмени във вина на служителя.

Както вече се посочи съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1, и за които са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. Законът приема като осигурени лица, тези за които са внесени осигуровки и тези, за които осигурителните вноски са дължими. В случая по делото е установено, че осигурителните вноски са дължими, но за този факт вината на осигуреното лице не е доказана. Задължение за внасяне на осигурителните вноски за физически лица, съгласно чл.5 от КСО има осигурителят. В случая видно от приложените по делото доказателства К.-32-ММ Е. като осигурител на Б. е представил в НАП декларация за сключения трудов договор и за дължимите осигурителни вноски за работника, но не е внесъл реално сумите. Именно това обстоятелство не може да се вмени във вина на осигуреното лице, а вноските по ДОО остават дължими за сметка на работодателя, който не е изпълнил задължението си по чл.5, ал.1 от КСО /в този смисъл Решение № 5573/10.05.2021 г. по адм. дело № 765/2021 г. на ВАС/.

Предвид гореизложеното не може да се направи извод, че към релевантния момент Б. не е имал качеството на „осигурено лице“ по смисъла на § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО, тъй като от момента на сключване на трудовия договор до ползването на отпуск за временна неработоспособност не бил извършвал трудова дейност, за която да е подлежал на осигуряване по реда на чл. 4, ал. 1, т. 1 от КСО.

Съобразно изложеното Решение № 1040-21-537 от 14.08.2020 г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, като постановено в противоречие с материалноправните разпоредби, е незаконосъобразно и същото заедно с потвърденото разпореждане следва да бъдат отменени.

По делото е направено искане от процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на разноски, представляващи държавна такса. На основание чл. 120, ал.1 от КСО по настоящото дело не се дължи държавна такса от жалбоподателя и такава не е внесена, поради което направеното искане е неоснователно.

По изложените съображения и на основание чл. 118, ал. 3 КСО във връзка с чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София град, III отделение, 16 - ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Б. Б. Б. Решение № 1040-21-537 от 14.08.2020 г. на директора на Териториално поделение на НОИ - С. - град, с което е оставена без уважение жалбата му срещу разпореждане № РВ-3-21-00772322/26.06.2020 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ-С. град, с което на основание чл. 114, ал. 2 и ал. 3, връзка с чл.114, ал. 2, т. 2 от КСО е разпоредено възстановяване на недобросъвестно получено обезщетение поради временна неработоспособност за периода 04.12.2018 г. до 15.02.2019 г., включително, в общ размер на 1 977,44 лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните и връчване на преписи от съдебния акт.

Съдия: